

CÂN-I CANDIR

HAZRET-İ AHMED MUHAMMED MUSTAFA

CEMÂLNUR SARGUT

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	7
CAN'IN CANI.....	9
GİRİŞ.....	13
HAKİKAT-İ MUHAMMEDÎ ve NÛR-U MUHAMMEDÎ.....	15
LEVLÂK SIRRI.....	33
KENZ-İ MAHFÎ.....	47
MAKAM-I MAHBÛBİYET.....	53
MUHAMMEDÜ'L EMİN.....	57
HZ. MUHAMMED (s.a.v.)'DEKİ ZÂT TECELLÎSİ.....	63
HZ. MUHAMMED (s.a.v.)'İN HAKİKATİ.....	77
MİRAC.....	81
KÂBE'NİN HAKİKATİ.....	89
HZ. MUHAMMED (s.a.v.)'İN MÛBÂREK İSİMLERİ.....	93
HZ. MUHAMMED (s.a.v.)'İN SIFATLARI.....	103
HZ. MUHAMMED (s.a.v.)'İN AHLÂKI.....	127
HZ. MUHAMMED (s.a.v.)'İN ŞEMÂİLİ.....	167
VELÎ, NEBÎ, RESÛL, ELÇİ.....	171
SEBİL, SIRAT-I MÛSTAKİM, ÜSVE-İ HASENE.....	181
İLİM BİR NOKTA İDİ.....	185
İNSAN VE KUR'ÂN İKİZDİRLER.....	195
TECELLİGÂH OLAN KALB.....	199
TASAVVUFUN İNSAN VE ÂLEM TASAVVURU.....	201
İSLAMDA MÛCİZE KAVRAMI.....	203
SAHÂBİ KİMDİR?.....	205
EHL-İ BEYT.....	207
HZ. MUHAMMED (s.a.v.)'İN KADIN ANLAYIŞI.....	235
HZ. MUHAMMED (s.a.v.)'İN DUA ANLAYIŞI.....	251
HİCRET.....	261
HZ. MUHAMMED (s.a.v.)'İN MEKTUPLARI.....	263
VEDA HUTBESİ.....	271
AYET DİZİNİ.....	279
İSİM DİZİNİ.....	281
ŞAHİS DİZİNİ.....	293

ÖNSÖZ

Hocam Kenan Rifâi'nin ihvandandır en üst seviyede olan Nazlı Hanımefendi hakkında: *“Ölmeden önce ölü görmek isteyen, Nazlı'ya baksın”* kelâmını dâima işitmişizdir. Ben de evliliğimin sekizinci senesinde eşim Dr. Faruk Sargut'un Nazlı Hanımefendi'yi bir hayırlı meselede çok memnun ettiğini bilerek kendisinden şu duayı duydum: *“Yâ Rabbî, Faruk kuluna hayırlı bir evlât ver”*. Dua derhâl kabul olundu.

Mânâmızda hocam Kenan Rifâi, annesi Vâlide Sultan ile beraber bize görünerek: *“Ezelî canlı olan, kalbi uyanık bir kız evlâdını size veriyoruz, ismi Cemâl olacak”* buyruldu. Nazlı Sultan'ın duasıyla olduğu için, Cemâl isminin Efendim tarafından konulduğunu bildirerek kendisinin arzusunun ne olduğu soruldu: *“Meşkûre, Cemâl'e bir Nur ilâve ettim, bu kızın ismi Cemâlinur'dur”* dedi.

Bebekliğinde hemen hemen her gece mânâmda bu yavruyu görüyor ve karşımda, tavana yakın yükseklikte durduğunu ve şu sözleri söylediğini işitiyorum: *“Anne, bana Efendimiz'in hırkasını getir ve sar”*. Bir başka seferde: *“Anne, bana Efendimiz'in haydâriyesini getir, üstümü ört”*, yine başka bir seferde: *“Anne, sana Allah'ın esrarından bir esrar söyleyeyim mi?”* diyerek bebekliğinde mânâsını bizlere âşikâr etmiştir.

Tahsil hayatında dâima mâneviyat kendisinde gâlip gelmiş, pek çok kitaplar okumuş; fakat öz tahsili tasavvuf olmuştur. Bu sûretle bugün, bütün dünyaya Efendim'in adını ve şânını duyurmak vazifesiyle hareket ediyor. Amerika'da North Carolina Üniversitesi'nde ve Çin'de Pekin Üniversitesi'nde Kenan Rifâi kürsülerini ekibiyle birlikte kurmuş bulunuyor ve Mesnevi-i Şerif'i İngilizce'ye çevirterek talebelere üniversitelerde ders kitabı olarak okutulmasına vesîle oluyor, kendisi de dünyanın çeşitli yerlerinde konuşmalar yapmak üzere çağrılıyor.

Allah ondan râzı olsun. Annesi olarak bütün haklarımı helâl ederim.

Meşkûre Sargut

CAN'IN CANI

*Muhammed bir denizdir
Alemleri tutup durur
Yetmişbindir peygamber
Gönlünde Muhammed'in*

diyen Büyük Yûnus'un îmâ ettiği canlar canına ilişkin bu görkemli kitabın tamamlanmış bir halde size sunulmuş olduğunu görmek benim için en büyük mutluluktur.

Bilgelik dünyamızın seçkin siması Saygıdeğer Cemâlnur Sargut hanımefendinin irfan ve aşk aynasına yansıyan Hakikat-ı Muhammediyye'nin en kapsamlı ifadesinin bir örneğini şu an elinizde tutuyorsunuz.

Bu denizin derinliklerine dalmanızı geciktirmemek için kısa kesmek isterim:

Cemalnur Sargut hanımefendi, *'Allah bilindi ama görülmedi, Muhammed görüldü ama bilinmedi'* sırrının cilveleriyle bizi, Güzeller Güzeli'nin (s.a.v.) hakikatine, yani kendi aslî tabiatımızın kökenine çağırıyor.

Bu çalışmayı, te'vil bağlamında değerlendirmek, te'vilin ise, 'evvele götürmek' olduğunu göz ardı etmemek gerekir.

Alemlere rahmet olarak gönderilen Efendimiz'in (s.a.v.) 'sıradan bir elçi' olmadığını, Allah ism-i caminin, yani Zati Hakikat'in en kamil tecelligâhı bulunduğunu bize, kusursuz biçimde anlatan Sargut'a teşekkür borçluyuz.

Şükranımızı, bu güzelim kitabı dönüp dönüp okuyarak, bu saf ve billur pınardan sürekli içerek, iyilikleri çoğaltmanın bizatihi iyilik olduğu bilinciyle sevdiklerimize okutarak, dinleyerek ve yaşayarak bir nebze ödemiş olabileceğiz.

'Kenz-i mahfi...' (gizli bir hazine idim, bilinmeyi sevdim), 'men aref...' (Nefsini bilen Rabbini bilir) ve 'Levlake...' (Sen olmasaydın felekleri yaratmazdım) sırlarına, Rahmet Peygamberi'nin (s.a.v.) mübarek şemaline,

şerîf isimlerine, azîz hâtıralarına, emin oluşuna, İlâhi Hakikat'i Zat düzeyinde, cemü'l-cem makâmında idrâk edişine, ekmel düzeydeki ahlâkına, tecelligâh olarak kalbine, kâmil olarak ekmel olana katılışına, evliliklerine, şefkatine, ref'etine, ilmine, irfânına, aşkına, sadakaların en büyüğünden olarak bizatihi kendini tasadduk edişine, hicretine, Kabe'sine, vedasına, hutbesine yapılan bu soluk kesici gezi için aziz hocamız Cemâlnur Sargut hanımefendi'ye, kitabın oluşumunda ve bu hale gelmesinde can ve başla çalışan kıymetli yol arkadaşlarına teşekkür ediyorum.

Bilgeler Bilgesi Kenan Rifâî hazretlerinin (k.s.) beyanıyla söyleyelim:

“Akl-ı kül, hakikat-i Muhammediyye'dir. Nefs-i kül hakikat-i Muhammediyye'nin toplu olarak öz olarak zuhurudur. Bu iki âleme, ahâdiyet ve vâhidîyyet denir. Allah, ahâdiyyü'z-zat ve vahidîyyü's-sıfattır. Bu iki alem, Resulullah'dan evvel zuhur etti. Fakat kâinattan maksat ve mânâ odur. İşte: *“Ben idim ferzende-i âlem (âlemin çocuğu), ama babamdan evvel oldum ben!”* sözünün mânâsı budur. Rûh-i Muhammedî, bu yaratılıştan evvel idi. Kâinat ise ona hazırlıktan ibarettir. Evet, ağacın dikilmesi, dalı, budağı, yaprağı, çiçeği meyveden önce gelir fakat o dal budaktan maksat meyvedir. İşte Resulullah'tan evvel zuhura gelmiş şu mevcudattan da murat Ruh-i Muhammedî'dir. Hasılı herşeyin tohumu kendi meyvesidir. Yahut herşeyin meyvesi kendi tohumudur...”

Kusurlar bizden, güzellik, iyilik ve hakikat O'ndandır.

Sadık Yalsızuçanlar

Efendim,

Öncelikle bir sinek hükmünde dahi olmayan bu fakire kendisini anlatma zevkini lûtfeden âlemlerin kaynağı, sultânım efendim, varlığımın hakîkati peygamberime, peygamberimden dolayı Allah'ıma hamd ederim.

Kur'an'ın mânâsı olan hakikatini yazmaya çalışırken, küçücük vücûduyla bu mânâyı kaldırmaya çalışan, âdeta vahiy kâtipliği yapan, canım, dostum Zeynep Aslan Genç'er'den dolayı Allah'ıma şükrederim.

Hiçliğin bilgeliğini taşıyan, dostum Sadık Yalsızuçanlar'a hakikatini gönlüme açtığı ve adını anmama izin verdiği peygamberimin aşkıyla şükranlarımı sunarım.

Bu kitabı kıymetli hocam, devrimizin aydınlatıcısı, Ken'an er Rifâi Hazretleri'nin azîz rûhuna ithaf eder kabûlünü niyâz eylerim.

Cemâlnur Sargut

GİRİŞ

Bismillahirrahmanirrahim

*“Ben lânet edici olarak gönderilmedim.
Ben ancak bir dâvetçi ve rahmet olarak gönderildim.”*

Efendim! Ey Allah'ın Resûlü! Tutuver elimden! Senden başka hiçbir şeyim yok. Hiçbir kimseye de sığınamam.

Sen, bütün kâinata hidâyetin nûrusun. Sen cömertliğin sırrısın. Ey en hayırlı güvencem!

Gerçekten Sen, bütün yaratıkların yardımcısısın. İnsanları hidâyet sahibi Allah'a ulaştıran Sen'sin.

Doğurulmamış ve doğurmamış, 'Bir' ve 'Tek' olan Allah'ın Makam-ı Mahmûd'unda tek başına duran Ey Zât!

Ey iki parmağından nehirler fişkıran ve imdada koşarak orduyu suya kandıran Zât!

Bana, korkutan bir sıkıntı isabet ettiğinde derim ki: “Ey Efendilerin Efendisi, ey güvencem,

günahlarımdan dolayı Rahman (*olan Allah*)'a benim için şefâatçi ol! Hayâl bile edemediğim şeylerle bile bana ihsanda bulun!

Allah'ım, bana daima hoşnutluk nazarıyla bak! Sonsuza dek kusurlarımı lûtfunla ört.

Beni bürüyen affınla bana ihsanda bulun! Çünkü ben, ey Mevlâm, Sen'den başkasını rab bilmedim.

Göklere seyahatle Vahid-u Ehad'in sırrına erenlerin en şereflişi, en seçkini ile Sana yöneldim.

Ne yücedir O'nu yaratan cemâl sahibi Allah! Bütün yaratılmışlar içerisinde O'nun gibisini bulamadım.

O, mahlûkatın en hayırlısı, peygamberlerin en yücesi, insanların en iyisi ve onlara hidâyet yolunu gösterendir.

Sadece O'nu vesile yaparak Rabbime sığındım, umulur ki Allah beni bağışlar. Budur benim inancım, budur benim itikadım.

O'nu övmek ömür boyu benim işim olsun. O'nu sevmek Arş'ın sahibi katında benim güvencemdir. En güzel salât-u selâmlar ebediyen O'na olsun, sınırsız ve sayısız selâmlarla birlikte ve şeref sahibi, cömertlik denizi, sehâvet erbâbı bütün âl ve ashâbına olsun.¹

1 *1.Abdülhamit ve Hücre Kasidesi*, Prof. Dr. Sadi Çöğenli

HAKÎKAT-İ MUHAMMEDÎ

ve

NÛR-U MUHAMMEDÎ

Hakikat-i Muhammedî ne demektir? Nûr-u Muhammedî ne anlama geliyor?

Bilelim ki Hz. Muhammed (s.a.v.) “Kün fe Yekûn” dur. Yani Allah “Ol” demiş ve herşey onunla var olup onunla tamamlanmıştır. Demek ki O, Allah ile kul arasındaki yegâne nispettir. Bu âlemde bütün yaratılmışlar, O’nun hakikatinden, O’nun mânâsından ya da O’ndaki Hakk tecellisinden yaratılmıştır. O Allah’ın diri ve ruh taşıyan aksi, âlem ise O’nun ölü ve ruhsuz aksidir.

Hakikat-i Muhammedî zât tecellisinin mazharıdır. Hazret-i Peygamber “Ben Allah’tanım, müminler ise bendendir” diyerek aynı hakikati vurgular. Hocam Ken’an er Rifâî “Hiç bir şey yoktur ki bâtını (özünü), Hakikat-i Muhammedî olmasın. Fakat bütün varlıkların Hakk olması, Hakk’ın bir veya iki ismine mazhar olması itibârı ile. Nüsha-i kübrâ ise kâmil insandır. İşte o Hakk’ın bütün isimlerine mazharıdır. Dolayısıyla kâmil insan Hakk’ın göz bebeğidir.”² der. Bu demektir ki, Hakikat-i Muhammedî kâmil insanda tecelli etmiştir.

Hz.Mevlânâ Mesnevî’de diyor ki; “Bir insan ki Hazret-i Muhammed’in hakikatini, nûrunu bizzât Peygamber’den alsa yahut aynı nûru, O’nu gören bir ermiştenden değil de, O’nun asırlar sonra gelen bir velîsinden elde etse, madem ki alınan nur o nûrdur, bunu bizzât Hazret-i Muhammed’den almış demektir.

Bu tıpkı bir mumdan, başka bir mumun ya da bin başka mumun yakılması gibidir. Mumları uyandıran ve onlar vasıtasıyla cihânı nûrlandıran alev aynı alevdir.

2 Ken’an Rifâî, *Sohbetler*, Kubbealtı Neşriyatı, İstanbul 2009, s.34

Sen bu şekilde yakılan mumlardan en sonuncuyu da görsen, gördüğün ve nûrlandığın ışık, bil ki o ilk ışıkla yandı ve sana onun nûrunu gösteriyor.

Sen bu nûru ister son gelen bir velîden, ister ilk getiren nebîden al. Aldığın madem ki kâinâtı aydınlatan aynı ilâhî nûrdur. Bunda ne fark var?”³

Kâmil insanda Nûr-u Muhammedî, can-ı can-ı candır. Yani sırrullah-tır. Ya da Allah’tır.

Yine Ken’an er Rifâî buyuruyor ki; “Hakikat-i Muhammedî’yi anlamak kolay değildir. Ancak, insan kemâl bulursa, o Hakikat-i Muhammedî denizine gark olur. Bu sûretle de kendisi Hakikat-i Muhammedî’den olur.

Hakikat-i Muhammedî’yi anlamak beşeriyet idrakinin üstündedir. Anlamak, bilmek, nihâyet beşeriyet hudutlarına göre olur. İşte dediğimiz gibi, beşeriyet kirlerinden arınıp, kemâlini bulup, yokluğa vâsıl olarak aslına kavuşursa, geri kalan Hakikat-i Muhammedî’dir.

Hakikat-i Muhammedî demek Hak demektir. Binâenaleyh senin de Hakikat-i Muhammedî denizine dalman için bu vücûdun *lâ’* sını atman lâzım gelir. Onu atınca da bak ne kalır, bir düşün?”⁴

Görülüyor ki herşey Hakk’ın hakikatinden nur şeklinde zuhûr etmiştir ve nûr-u Muhammedî zâtın nûru demektir. Allah-u Azimüşşan âyet-i kerîmede buyurur: “Allah’tan size bir nur ve apaçık bir kitap gelmiştir” (Mâide, 15). İşte burada kastedilen nur Hz. Muhammed, kitap ise Kur’ân’dır.

O ilâhî Hakikat-i Muhammedî şimşeginin ışığı, bütün nûrları doğurdu. Hz. Âdem ilâhî isimler mârifetini o nûr-u sâfiden, o Hakikat-i Muhammedî’den buldu. Hz. Âdem, Şit aleyhi’s-selâmı kendine halîfe etti. Çünkü o nûrun eseri O’nun alnında görüldü. O cevher, Nûh aleyhi’s-selâm’da deryadan nur incilerini yağdırıcı oldu. Yani zamanında, can deryasından maârif incilerini saçıcı oldu. Hz. İbrâhim’in canı da bu nur ile Nemrud’un ateş dalgaları içine korkusuz ve zararsız girdi ve o ateş O’na gülistan oldu. Ruhu o nûrdan kuvvet buldu da Hz. İsmail’in boynunu kesmek diledi, o nûrun bereketi ile hançer, taşı parçaladı, İsmail’in boynunu kesmedi. Hz. Dâvud’un canı o nûrun ışığı ile saygıya değer oldu. Demir, O’na itâatkâr olup elinde mum gibi yumuşak oldu. Hz. Süleyman’a o nur nasib olup visaline erdi, cümle mahlûkat, cinler ve bütün insan ve hayvanlar hatta rüzgâr bile O’nun hüküm ve fermânına itâat edici oldu. Hz. Yâkup aleyhi’s-selâm, Hz. Yûsuf’un ayrılığında sabır ile Hakk’ın kazâsına rızâ gösterdi. Görmez olan gözle-

3 Ken’an Rifâî, *Şerhli Mesnevi-i Şerif*, Kubbealtı Neşriyatı, İstanbul 2000, s.276

4 Ken’an Rifâî, *Sohbetler*, Kubbealtı Neşriyatı, İstanbul 2009, s.518

rini o nûr-u a'zam açtı. Hz. Yûsuf o nûru gördü, rüya tâbirinde âlim oldu. Bu nûra mazhar olan Hz. Mûsâ'nın elindeki âsâ, o nûrdan gıda bulup ejder oldu. Meryem oğlu Hz. Îsâ aleyhi's-selâm o nûra erişti de semâya yükselip, dördüncü felekte karar kıldı. Hz. Muhammed (s.a.v.) o felek ni'metini buldu da bu kudretle ayı iki parçaya ayırdı. İşte bu nûr-u a'zam, Peygamber Efendimiz'de kemâlini bulduğu için o nûra Hakikat-i Muhammedî denildi.⁵

Efendimiz'den (s.a.v.) gelen Âdem, su ile balçık arasındayken ben peygamberdim' rivâyetini nasıl anlamamız gerekiyor? Kur'an'ımızda geçen, 'peygamberler arasında ayırım gözetmeyiz' haberini Efendimiz (s.a.v.) açısından nasıl yorumlamak gerekir?

Hakikat-i Muhammedî ahadiyet yani yaratılış-ı evvel (*lâ taayyün*) makamı olduğundan, Allah'ın sonsuz birliği içinde zâten vardı. Dolayısıyla yaratılan herşey bu hakikatten zuhûr etti. Hz. Âdem, Peygamber'in mânâsının ilk tecellî ettiği kâmil insandır. Görülüyor ki önce mânâsı sonra vücûdu zuhûr etmiştir.

Peygamber Efendimiz “Allah'ın ilk yarattığı şey benim nûrumdur” ya da “Ben yaratıklar içinde insanların ilkiyim” sözü ile bu bilgiyi teyid etmiştir. Buradan da anlaşıldığına göre Peygamber'in hakikati, hadis olmayıp kadimdir.

Âlem, Âdem'in aynadaki aksi gibi olması hasebiyle Hakikat-i Muhammedî, hem âlemin hem Âdem'in yaratılışının kaynağıdır. Özetlersek O, Allah'ın hiç bir şeyi yaratmadan önce varlığında olan nûrdur. Ya da mutlak ahadiyetinde kendisi için onda tecellî ettiği ilâhî akıldır. İnsân-ı kâmildeki bu tecellînin bir adı da Ahmedî nur ya da Ahmediyettir. Ahmed mîraca çıkan ve kendi hakikatiyle buluşan nûr-u Muhammedî'dir. Baştan aşağı cemâldir ve vahyin alıcısıdır. Ümmî ya da saftır, onun mânâsına mad-diyat karışmamıştır. İçi Ahmed, dışı Muhammed olup, Âdem'de de tecellî eden Peygamber'in hakikati, bütün hakikatleri kuşatan ve küldeki tecellîsi sayesinde bütün cüzlere sirâyet eden hakikattir. Bu yorumla Nûr-i Muhammedî, nûrların nûru veya ruhların babası diye isimlendirilir.

Kâşânî der ki, “Hz. Peygamber'in sonuncu olması kemâl noktasındaki en üst dereceyi gösterir. Çünkü Allah, kendisinden sonra kemâlde ona denk başka birini yaratmamıştır.”⁶

5 Kâzım Büyükkaksoy, *Mesnevî Hatıraları*, İstanbul 1953, s.176-177

6 Sadık Yalsızuçanlar, *Adı Güzel Kendi Güzel Muhammed*, Timaş Yayınları, İstanbul 2006, s.49

Peygamber, “*Biz ilkleriz ve sonlarız*” demekle Âdem’deki tecellisi ile Muhammed ismiyle tecellisinin aynı olduğunu anlatır. Evet, herşey ondan zuhûr etmiştir ama bu zuhûratta bile bir tekâmül vardır. Bu yüzden Hz. Âdem’i güneşin ilk doğuş anı gibi düşünürsek, Hz. Peygamber’in varlığı, güneşin saat oniki’deki hâli gibidir. Bu arada bu hakikat çeşitli peygamberlerin isimleri ile tecellî etmiştir. Kur’ân-ı Kerim’de Allah “*Biz Allah’a ve bize indirilene, İbrâhim, İshak, Yâkub ve esbâta indirilene Mûsâ ve İsâ’ya verilenle Rableri tarafından diğer peygamberlere verilenlere onlardan hiçbirinde fark gözetmeksizin inandık ve biz sadece Allah’a teslim olduk*” (Bakara,136). Görülüyor ki, verdiği ışığın değişmesine rağmen güneş hep aynıdır. Dolayısıyla da peygamberler arasında fark yoktur.

Kur’ân-ı Kerim de peygamberler arasında fark olmadığını buyurmuştur ama onların getirdikleri dinler arasında fark vardır. Zira, her peygamberin ümmeti belirli bir kabiliyet ve idrake sahip olduğundan, ümmetler arasındaki bu farklılık, dinler ve mezhepler arasındaki farklılığa sebep olmuştur.

‘Allah’ın ilk yarattığı şey, nûrdur veya kalemdir’ rivâyetlerini nasıl yorumlarsınız? Buradaki ‘kalem’ ve ‘nur’ ne mânâyaya gelir?

“Allah-u Teâlâ’nın önce halk ettiği akıldır.” “Allah-u Teâlâ’nın önce halk ettiği kalemdir.”⁷ hadislerinden anlıyoruz ki kalem akl-ı evveldir. Cîlî’ye göre her ikisi de rûh-u Muhammedî’nin iki yüzüdür. Yine Peygamber Efendimiz “Allah’ın halk ettiği önce Peygamber’in nûrudur” buyurur.

Demek ki, kalem-i âlâ, akl-ı evvel ve hakikat-i Muhammedî (*nûr-i Muhammedî*) aynı mânânın üç farklı yorumudur. Bu cevher halka nispet edildiğinde kalem-i âlâ adını alır. İnsân-ı kâmile nispet edildiğinde hakikat-i Muhammedî adını alır. Yani akıl kalem, nefis levh ise, akıl ile bulunan fikrî hükümler levh-i mahfuza yazılan kaydın sûret bulmasıdır. O halde herkes kendi levh-i mahfuzunda var olan şeyleri idrak edebilir.

Bütün bunlardan anlaşıldığına göre akl-ı evvel varlıkta bulunan ilâhî ilimdir, onun levh-i mahfuza inişine kalem-i âlâ denir. Akl-ı evvelin ilmi olan kalem-i âlâ bir nûrdan ibârettir. Nesefî ise “*Hokka ile kalemi, kalemle yazdıklarını şahit tutarım ki*” (Kalem, 1) âyetini; hokka ceberût

7 Abdülkerim Cîlî, *İnsan-ı Kâmil*, trc. Seyyih Hüseyin Fevzi Paşa, Kitsan Yayınları İstanbul, c.2, s.28

CÂN-I CANDIR

HAZRET-İ AHMED MUHAMMED MUSTAFA

CEMÂLNUR SARGUT

*“Cân-ı candır Hazret-i Ahmed Muhammed Mustafa
Tende hem rûb-i revânımdır Aliyyü'l-Murtaza”*

Resûlullah'tan evvel zuhûra gelmiş şu mevcudattan murâdın 'Rûh-i Muhammedî' olduğunu anlatan, Ken'an Rifâî'nin bu dizeleri kitabın özünü vermektedir. Bilgelik dünyamızın seçkin sîmâsı Saygıdeğer Cemâlnur Sargut Hanımefendi'nin irfan ve aşk aynasına yansıyan Hakikat-ı Muhammediyye'nin en kapsamlı ifadesinin bir örneğini şu an elinizde tutuyorsunuz.

Kitap; 'Kenz-i mahfî...' (Gizli bir hazine idim, bilinmeyi sevdim), 'men aref...' (Nefsini bilen Rabbini bilir) ve 'Levlâke...' (Sen olmasaydın felekleri yaratmazdım) sırlarına,

Rahmet Peygamberi'nin (s.a.s) mübârek şemâiline, şerîf isimlerine, azîz hâtıralarına, emin oluşuna, İlâhî Hakikat'i Zat düzeyinde, cemü'l-cem makâmında idrâk edişine, ekmel düzeydeki ahlâkına, tecelligâh olarak kalbine, kâmil olarak ekmel olana katılışına, evliliklerine, şefkatine, ref'etine, ilmine, irfânına, aşkına, sadakaların en büyüğünden olarak bizâtihi kendini tasadduk edişine, hicretine, Kâbe'sine, vedâsına, hutbesine yapılan soluk kesici bir gezi imkânı vermektedir.

Âlemlere rahmet olarak gönderilen Efendimiz'in (s.a.s) 'sıradan bir elçi' olmadığını, Allah ism-i camiinin, yani Zâtî Hakikat'in en kâmil tecelligâhı bulunduğunu bize, kusursuz biçimde anlatan Sargut'a teşekkür borçluyuz.

Sadık Yalsızuçanlar

ISBN 978-605-5902-18-6

9 786055 902186

₺25

#nefesayınevi
#cemalnursargut

